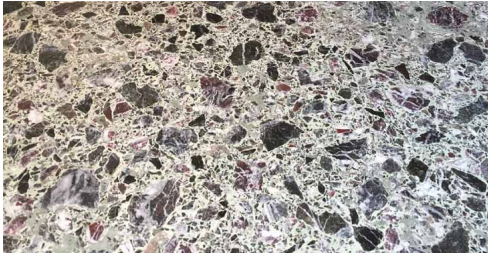

Αγγίζοντας τα 55 χρόνια παρουσίας του, αποτελεί ένα από τα πιο παλιά σημεία αναφοράς της ζωής μου. Μπορώ να θυμηθώ, με τι μεγάλη εντύπωση κοιτούσα το βαρύ μηχάνημα με την στρόγγυλη κεφαλή, που με θόρυβο σάρωνε τα χαλίκια και τα υπόλοιπα υλικά, για να δημιουργήσει το μωσαϊκό πάτωμα.

Το οποίο πάτωμα, υπάρχει στην καθημερινότητά μου, το βλέπω ακόμα. Κυρίως το καλοκαίρι. Από μια χρονική περίοδο και μετά, αποτελεί άλλο ένα γλυκό καταφύγιο, που μόνο το παρελθόν μπορεί να δημιουργήσει. Σαν ένα ίχνος, από τότε που ο πολιτισμός είχε περισσότερη σχέση με την ύλη.

Δηλαδή;

Δηλαδή, τα βιβλία τα άνοιγες, τα μύριζες, τα διάβαζες, κρατούσες στα περιθώρια τους σημειώσεις και τα πιο αγαπημένα τα έβαζες σε κάποιο πιο περιοπτο χώρο της βιβλιοθήκης.

Τις φωτογραφίες, τις έπιανες, τις τοποθετούσες με χρονική σειρά σε άλμπουμ, έγγραφες και καμιά λεζάντα, να μην ξεχαστούν τοπωνύμια και ημερομηνίες, ενώ αν ήσουν ολίγον καλλιτέχνης τύπωνες και τα μαυρόασπρα.

Ακούμπαγες ευγενικά και τα βινύλια πάνω στο πλατώ, πέρναγες το σήμα σε κασετόφωνο, έγγραφες μια κασετούλα, και άκουγες Carol King και Nikoletta Larson, σε έρημη παραλία ατενίζοντας τη δύση, από το, μεγάλων διαστάσεων, φορητό.

Ξεφύλλιζες τις εφημερίδες, που όσες πουλώνται όλες μαζί στις μέρες μας μέσα σε μια

εβδομάδα, πουλούσε ένας καλός εκδότης σε μια μέρα, ένιωθες τα μελάνια και διάβαζες ευπρεπέστερα κείμενα.

Ακόμα και τις δηλώσεις τις φορολογικές, τις συνέτασες πάνω σε μεγάλες κόλλες χαρτιού, δημιουργούσες έναν ογκώδη φάκελο και τις ξαπόστελνες με το ταχυδρομείο, για να αποφύγεις την, πάντα, δυσάρεστη επίσκεψη στην Εφορία.

Και τώρα που Εφορία έγινε Δ.Ο.Υ., τώρα που τα βιβλία διαβάζονται σε ψυχρές οθόνες, που οι φωτογραφίες είναι ψηφιακά παραπαιδία, που ο λόγος των εφημερίδων έχει αντικατασταθεί από το παράλογο του διαδικτύου και οι φορολογικές δηλώσεις απογειώνονται με ένα κλικ από το γραφείο ενός λογιστή, πήγα να εξυπηρετήσω μια κατάσταση πληρώνοντας έναν λογαριασμό στο Ταχυδρομικό ταμειυτήριο.

Στα καλά, ότι έχουν ξεχαστεί εκείνες οι χειρόγραφες διπλότυπες αποδείξεις, άρα συντομεύουν οι διαδικασίες. Στα περίεργα ότι σου ζητούν αριθμό τηλεφώνου. Κινητού τηλεφώνου.

«Ως προς τι;» Ερωτώ

«Αυτές τις εντολές έχουμε» απαντά εισπράττοντας ασφαλώς και την προμήθεια, μια ακόμα εισφορά του κοινού στην κρατική θεότητα.

Και τι άλλο; Α ναι! Ως «νέα απόλυτη τάση» χαρακτηρίζεται η επιστροφή στο μωσαϊκό, από κάποια σαιτ που αρέσκονται να παρελαύνουν με βήματα γάτας πάνω στην πασαρέλα του πομπώδους τίποτα.

Και όπως έχουν ομονοήσει πριν από 45 χρόνια από το Βανκούβερ του Καναδά, οι Bachman Turner Overdrive, δεν έχεις δει τίποτα ακόμα (You Ain't Seen Nothing Yet).

Πάω, τώρα, να το ακούσω από το ...mp3, , ατενίζοντας τις ανταύγειες του μωσαϊκού. (Που να ψάχνεις το δίσκο, να ανοίγεις ενισχυτές ...τέτοια ώρα τέτοια λόγια)

